

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **I.**, zastúpeného JUDr. J. proti žalovanému **M.**, zastúpenému JUDr. L., **o zaplatenie 228 000 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 436/2006-106 zo dňa 9. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave dovolaním napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II. v Bratislave č. k. 23 Cb 249/05-74 zo dňa 17. októbra 2006 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 228 000 Sk spolu s 11% úrokom z omeškania ročne od 7. marca 2003 do zaplatenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že práce, zaplatenia ktorých sa žalobca domáha, boli vykonané. Sporné bolo, či predmetné práce objednal žalovaný, či došlo k dohode o cene, či boli vykonané pre žalovaného a ním prevzaté.

Listinným dôkazom, preukazujúcim uzavretie zmluvy o dielo medzi účastníkmi konania, bola pre odvolací súd faktúra č. 11/2003, ktorú žalobca vystavil po vykonaní prác

v súčinnosti so žalovaným, ktorý údaj o odberateľovi vyplnil odtlačkom svojej úradnej pečiatky, ktorá obsahuje IČO a DIČ žalovaného a konateľ žalovaného túto faktúru, splatnú dňa 6. marca 2003, prevzal, čo potvrdil svojim podpisom. Faktúra obsahuje údaje o vykonaných prácach - drvenie v množstve 800 ton á 250 Sk, pričom cena diela predstavuje 228 000 Sk, vrátane 14% DPH. Tento dôkaz dosvedčuje, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo ústne, pričom si účastníci dohodli predmet i cenu diela. Osobné prevzatie faktúry žalovaným, i s vyplnením údajov o sebe ako objednávateľovi svedčia nesporne o tom, že práce boli vykonané a žalovaným prevzaté. Odvolací súd preto posúdil žalobu ako dôvodnú a žalobcovi priznal podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka aj právo na úroky z meškania od 7. marca 2003, t.j. po splatnosti faktúry.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že na základe vykonaných dôkazov dospel odvolací súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., keďže konanie je postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd nepostupoval pri zisťovaní skutkového stavu v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, keďže nehodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Svoje rozhodnutie založil len na jednom listinnom dôkaze-faktúre 11/2003. Nebral do úvahy ďalšie skutočnosti, predovšetkým skutočnosť, že žalovaný vystavuje objednávky zásadne písomnou formou a z jeho strany ústne dojednanie zmluvy o dielo neprichádzalo do úvahy. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ani ohľadom skutočnosti, kedy a ako došlo k rokovaniu o uzatvorení žalobcom tvrdenej zmluvy o dielo a či došlo k dohode o jej podstatných náležitostiach. Žalovaný ďalej poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, ktoré formuloval až absurdne tak, že je nesporné vykonanie prác a ich prevzatie žalovaným.

Žalovaný ďalej poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Medzi žalobcom a žalovaným nevznikol záväzkový vzťah založený zmluvou o dielo. Zmluva nemohla vzniknúť, pretože na strane žalovaného nedošlo k zodpovedajúcemu prejavu vôle, smerujúcemu k jej uzavretiu, pričom neboli dodržané ani obsahové náležitosti zmluvy. Právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa v konaní nepreukázala pasívna

legitimácia žalovaného, bol správny z vecného aj právneho hľadiska, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení.

Navrhuje, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dôvody podaného dovolania nie sú dané a odkazuje na skutočnosti, obsiahnuté v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Dovolateľ sa účelovo snaží vyvrátiť skutočnosť, že v danom prípade došlo k uzavretiu zmluvy o dielo neformálne, bez písomnej formy. Ide o obchodnoprávny vzťah, kde tento postup zákon pripúšťa. Výhrady voči vecnej dôvodnosti faktúry boli vznášané až po tom, keď sa žalovaný usiloval vyhnúť úhrade faktúry po začatí konania.

Dovolanie navrhuje zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 243a ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku odvolacieho súdu a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním z dôvodov, uvedených v § 237 O.s.p., je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd, uvedených v § 237 O.s.p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti (§ 242 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Žalovaný v dovolaní namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. d/, c/ O.s.p.).

Pod nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

V danom prípade opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu nie je daná. Odvolací súd, ako aj súd prvého stupňa na právne posúdenie predmetu sporu aplikovali správny právny predpis. Rozdielne právne závery oboch súdov pri posudzovaní uplatneného nároku sú dôsledkom odlišného hodnotenia dôkazov, ktoré boli dosiaľ v konaní vykonané.

Žalovaný v dovolaní poukazuje aj na existenciu dovolacieho dôvodu, uvedeného v ustanovení § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., podľa ktorého dovolanie možno odôvodniť aj tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Za vadu konania v zmysle citovaného ustanovenia možno považovať aj skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplne alebo nesprávne zisteného skutkového stavu veci. O vadu konania pri zisťovaní skutkového stavu sa jedná najmä vtedy, ak pri dokazovaní súd nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Pre neúplne zistený skutkový stav možno v zmysle uvedeného dovolacieho dôvodu dovolaním napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu v prípade, ak v rozpore s ustanovením § 120 O.s.p. nebol vykonaný navrhovaný dôkaz a táto skutočnosť mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolací dôvod podľa § 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p. je daný aj v prípade, ak odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní veci z iného skutkového základu ako súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje zistenia súd prvého stupňa, prípadne aby dokazovanie doplnil.

V danom prípade odvolací súd vychádzal zo zistenia, že faktúra č. 11/2003 je dôkazom o prevzatí vykonaných prác na základe zmluvy o dielo, uzavretej medzi sporovým stranami. Tento listinný dôkaz hodnotil odlišným spôsobom, ako súd prvého stupňa bez toho, aby dokazovanie zopakoval alebo ho doplnil, prípadne aby si zopakovaním alebo vykonaním ďalších navrhovaných dôkazov zadovážil dostatočný podklad pre svoje vlastné skutkové zistenie. Konanie pred odvolacím súdom je preto postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 243b ods. 1, 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho, ako aj dovolacieho konania bude rozhodnuté v novom rozhodnutí o veci (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 10. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu